

РЕШЕНИЕ

№ 4564

гр. София, 08.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 18.03.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **10881** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл.46, ал.5 от Закона за общинската собственост (ЗОбС).

Образувано е по жалба на Л. И. Ш. от [населено място], срещу ЗАПОВЕД №РД-09-205/12.09.2011г. на кмета на район „В.” – Столична община (СО). С оспорвания административен акт, на основание чл.46, ал.1, т.1 и ал.2 от Закона за общинската собственост (ЗОбС) е ОТМЕНЕНА Заповед за настаняване №ЖН-04-Л-24/18.07.1997г. на район „В.” и е ПРЕКРАТЕНО наемното правоотношение с домакинството на жалбоподателката Ш. за жилище – частна общинска собственост, намиращо се в [населено място],[жк], [жилищен адрес] актувано с Акт за общинска собственост (А.) №94/1997г.

Жалбоподателката претендира за недействителност на оспорваната Заповед, като постановена при допуснати особено съществени нарушения на административнопроизводствените правила и моли съда да я отмени. Твърди, че е била лишена от участие в административното производство, тъй като не е била уведомена за започването му и не ѝ е била осигурена възможност да се запознае със събраните доказателства и да изрази становище по тях, с което са били нарушени разпоредбите на чл.26 и чл.34 АПК.

Ответникът – кмет на район „В.”, Столична община (СО), оспорва жалбата. В писмено Становище от 12.12.2011г. излага доводи за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед №ЖН-04-Л-24/18.07.1997г. на кмета на район „В.“ жалбоподателката и членовете на домакинството ѝ са били настанени в процесното жилище в[жк], бл.232. На основание горесцитираната Заповед на 07.08.1997г. и на 07.03.2002г. между Л. Ш. и СО, район „В.“ е бил сключен договор за наем на имота, изменяян и допълван със споразумения от 07.03.2005г. и от 07.11.2005г.

Не е спорно между страните и се установява с приетия Акт за общинска собственост (А.) №95/28.01.1997г., че апартамент №9 в[жк], бл.232 е общинска собственост.

С писмо изх.№ЖН-9400-103/26.07.2011г. административният орган е уведомил жалбоподателката, че има неизплатени задължения за наем за периода м. януари – м. юли 2011г., в размер на 419.79 лева и за консумативни разноски към Т. в размер на 919.73 лв., като е предоставил 7 дневен срок да ангажира доказателства за погасяването им. Писмото е било изпратено по пощата, като видно от известието за доставяне №0539952, не е било връчено с отбелязване „няма достъп“. С протокол от 08.08.2011г. длъжностни лица от районната администрация са удостоверили, че не е намерено лице от адреса, което да получи уведомителното писмо, поради което същото е обявено на жалбоподателката по реда на чл.61, ал.3 АПК – чрез поставяне на обявление на таблото в сградата на районната администрация.

При така установените факти, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, а разгледана по същество - НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид изложените от жалбоподателката доводи за недействителност и извърши проверка на оспорената Заповед на всички основания за законосъобразност, съдът установи следното:

Заповед №РД-09-205/12.09.2011г.е издадена от компетентен административен орган, в пределите на предоставените му правомощия, съгласно чл.46, ал.2 ЗОБС във вр. с чл.46, ал.1, т.3 Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА) и чл.33, ал.2 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на СО (НРУУРОЖ).

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени и които да мотивират неговата отмяна. Настоящият състав споделя разбирането, че нарушението на процесуалните правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган и до отмяна водят само нарушения, които, ако не бяха допуснати, би могло да се стигне и до друго решение на поставения пред него въпрос.

В настоящия случай, дори да се приеме, че уведомителното писмо от 26.07.2011г. неправилно е било съобщено на жалбоподателката по реда на чл.61, ал.3 АПК, това обстоятелство не се е отразило на крайното решение по същество на административния орган и не е ограничило правото ѝ на защита. В хода на съдебното производство на жалбоподателката изрично е указано за кои обстоятелства от значение за правилното решаване на спора не сочи доказателства.

Оспорваната Заповед е издадена при наличие на материалноправните предпоставки на

чл.46, ал.1, т.1 ЗОБС.

Наемното правоотношение включва като свой съществен елемент задължение на наемателя да заплаща дължимите разходи за наем и консумативни разноси за топлинна енергия. Не се спори по делото, а и видно от събраните писмени доказателства се установява, че наемателката на общинското жилище не е заплащала дължимите суми за наем и топлинна енергия за повече от шест месеца (чл.33, ал.1, т.1 НРУУРОЖ). Следователно налице е виновно неизпълнение на задължението на наемателя по договор за наем, поради което, след изтичане на дадения от административния орган срок за заплащане на дължимите суми за наем и консумативни разноси, кметът на район „В.” законосъобразно е прекратил наемното правоотношение с жалбоподателката на основание чл.46, ал.1, т.1 ЗОБС. Неотнормирани към спора са причините, които са довели до неизпълнение от страна на наемателя на поетите с договора за наем задължения. Правото на наемодателя да прекрати едностранно наемното правоотношение възниква при обективното наличие на някое от регламентирани в чл.46, ал.1, т.1 ЗОБС основания.

По изложените доводи съдът в решаващия си състав приема, че Заповед №РД-09-205/12.09.2011г. е законосъобразен административен акт и като такъв не подлежи на отмяна.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Второ отделение, 25-и състав

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на Л. И. Ш. от [населено място], срещу ЗАПОВЕД №РД-09-205/12.09.2011г. на кмета на район „В.” – Столична община.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Р България в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова